

"ר' שלמה, לא תאמין! הגביר היהודי שאשתו חולה שוב מגיע!
אני מזהה את העגלה שלו".

"מה הוא מביא אתו? נראה שאשתו אכן נרפאה ברפואה
שלמה, והוא הגיע להודות ולהלל!" התרגש ר' שלמה.

"נכון, אבל מה עושים?"

קרא יצחק הגבאי בלחץ.

"איך אכניס אותו לרבי?" הוא יבחין מיד כי

הרבי אינו אותו רבי!"

אוי ואכזבי! עכשיו
הסביר יאלה שפה
כפול לא אותו רבי!!!
הוא יבין שהיתה
כאן תראית! איזה
לחץ! מי יודע איך
הוא יאיב?

רַעַשׁ שֶׁל גִּלְגְּלֵי עֵגְלָה נִשְׁמַע, וְלֵיד בֵּיתוֹ שֶׁל הַרְבֵּי הַקְּדוֹשׁ, רַבִּי
יִשְׁעִיָּה מְקַרְסֵטִיר, נֶעְצְרָה מְרַכְבָּה הַדּוֹרָה. הָעֵגְלוֹן קִפֵּץ מִמְּקוֹמוֹ
וּפְנָה אַחֲרָה, הִסִּיט אֶת וִילּוֹנוֹת הַפָּאָר וְסִיעַ לַגְּבִיר הַיְהוּדִי שֶׁבַעֲגָלָה
לָרַדַּת אֶל הַשְּׁבִיל.

”זֶהוּ בֵּיתוֹ שֶׁל הַרְבֵּי הַגְּדוֹל?” מְלַמֵּל הַגְּבִיר לְעֵצְמוֹ בְּהִשְׁתָּאוֹת.
”רַבִּי גְּדוֹל כָּל כָּף, מִתְגוֹרֵר בְּבֵית עָלוֹב וְקֵטָן? מִי הִיָּה מֵאֲמִין...
זֶה אֶפְלוֹ לֹא עֲשִׁירִית מֵהָאֲרָמוֹן שְׁלִי! אַח... אֲבָל מָה שָׁוֶה כָּל זֶה,
אִם אֵין בְּרִיאֹוֹת?!” הוּא פָּסַע לְתוֹךְ חֲצַר הַבַּיִת בְּצַעְדִים כְּבִדִּים,
וּמִיד פָּנָה לְיִצְחָק הַגִּבְאִי שֶׁהִסְתּוֹבֵב בַּחֲצַר, וְאָמַר בְּנַחֲשׁוֹת: ”אֲנִי
מִכְרַח לְהַכְּנִס מִיד לַרְבֵּי הַגְּדוֹל! אֲשֶׁתִּי חוֹלָה מְאֹד. אוֹי... אֲצַל טוֹבֵי
הַרוֹפְאִים הַיִּינוּ, אֲבָל הֵם אֵינָם מוֹכְנִים לְתַת לָנוּ תְּקוּהָ. מִחֻלָּה קִשָּׁה
מְאֹד תְּקַפָּה אוֹתָהּ, וְכָל הַרוֹפְאִים טוֹעֲנִים שְׁיִמְיָה סְפוּרִים... אֵין לָהּ
סְכוּי לְהַבְרִיא...”

יִצְחָק נִנְאָח אֲנַחָה עֲמָקָה, מִשְׁתַּתַּף בְּצַעְרוֹ שֶׁל הַגְּבִיר הַיְהוּדִי. ”אוֹי,
קִשָּׁה כָּל כָּף... ה' יִרְחָם!”

”הַרְבֵּי הַגְּדוֹל יִפְעַל יְשׁוּעוֹת, וְה' יִרְחָם!” הַגְּבִיר הִנִּיף אֶת
מְקֻלוֹ הַמְּחֻטָּב, אוֹחֵז בְּגִלְתֵּי הַזָּהָב שֶׁבְּרֹאשׁוֹ. ”אֲנִי מִבְּקֵשׁ
לְהַכְּנִס מִיד לַרְבֵּי. אֲשַׁלֵּם לוֹ סְכוּם הַגּוֹן ל'פְּדִיוֹן נַפְשׁ'. סְכוּם
הַגּוֹן מְאֹד, כָּכֵל אֲשֶׁר יִבְקֵשׁ...”

”אָה, חֲבַל מְאֹד”, הִתְחִיל יִצְחָק לומר. ”אֲבָל בְּדִיוֹק בְּיָמִים אֵלוֹ -”

